

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 mai 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Azi îl rugăm pe fratele Jean Claude să ne cânte din nou cântarea „Maranata”. Eu am scris despre această temă și vreau s-o public cât mai curând. Este un cuvânt aramaic și dacă îl traducem silabă cu silabă înseamnă „Domnul nostru vine!” În gramatica corectă: „Vino!” Suntem mulțumitori pentru că trăim în acest timp în care venirea Domnului este pe ordinea de zi în planul lui Dumnezeu, cum nu a fost niciodată mai înainte. Cu adevărat nu a existat nicio perioadă înaintea noastră în care revenirea Domnului să fie atât de subliniată.

Și eu la rândul meu sunt bucuros să spun tuturor un bun venit, din toată inima mea. Sunt bucuros că Dumnezeu dăruiește har ca voi să aveți posibilitatea să puteți veni aici, din toată Europa, din Canada, din Ottawa, din Montréal – văd prieteni din Atlanta, Georgia, prieteni din jumătate din Africa. Este un lucru minunat că Dumnezeu ne adună în acest loc. Eu doresc să întreb cine este astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru. Vă rog ridicăți-vă în picioare! Cine este astăzi de prima dată în mijlocul nostru? Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Domnul să fie cu voi și cu noi toți. De asemenea, toți cei care sunt conectați în direct și ei să fie binecuvântați în Numele Domnului. Nu mi-am notat câte telefoane am primit în care frații au spus: „Noi vom trăi această adunare împreună cu voi, în toată Africa, chiar până în Noua Zeelandă”.

Permiteți-mi s-o spun aici: după ultima adunare din Zürich a venit un domn amabil la mine și mi-a zis: „Eu locuiesc de peste 40 de ani în Tokyo, dar astăzi doresc să vă spun ceva foarte personal: «sunt conectat online și ascult predicile dumneavoastră în fiecare zi când predicați în direct. Eu doresc să vă mulțumesc astăzi din toată inima mea»”. În Tokyo el ascultă predicile noastre și crede Cuvântul vestit. Noi suntem mulțumitori pentru aceste posibilități pe care Domnul le-a dăruit pe plan mondial, prin harul Său. [Saluturi (...)].

Acum îl rugăm pe fratele Jean Claude să vină cu grupul lui și să cânte cântarea „Maranata!”. Noi cu toții putem să cântăm această cântare din toată

inima noastră, fiindcă știm că în timpul nostru putem să așteptăm revenirea Domnului nostru. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți! [Se cântă cântarea (...)] Amin!

Noi toți am auzit această cântare: „Isus revine”. Eu cred că voi care nu cunoașteți limba noastră aveți un pic de răbdare cu noi. Suntem mulțumitori pentru toți traducătorii. Dar noi suntem pregătiți să mai ascultăm câte o cântare și în alte limbi, pentru că și Domnul i-a spus lui Avraam: „*În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului*”.

Astăzi sunt puțin întristat din pricina poporului Israel, care trebuie să treacă prin multe încercări și necazuri, chiar până în ziua de azi. Dacă citim toate aceste articole, mai noi sau mai vechi și înțelegem ce se întâmplă în timpul nostru, cum antisemitismul este din nou oficializat aici și acolo, atunci inimile noastre sunt cu adevărat atinse.

Nu doresc ca să intru în mai multe detalii, dar și vizita papei în Auschwitz și ce a fost spus acolo acum câțiva ani și apoi ultimul articol despre ceea ce se spune și se scrie despre iudei... Când acel grup din Namur a făcut o călătorie în regiunea Auschwitz-ului, atunci cineva a venit în tren și a spus: „Vă rog, toți iudeii să se coboare în Buchenwald”. Ei și-au bătut joc. Acolo nu au fost iudei, ci niște turiști din Namur, Belgia. Dacă citim aceste articole, atunci suntem foarte întristați în inimile noastre.

Încă un titlu spune: „Franța dorește să înființeze un stat palestinian”. Toți sunt împotriva Israelului. Când a existat vreodată un stat palestinian? Niciodată, niciodată! A existat doar fâșia Gaza și ceea ce numim noi Transiordania, apoi a venit Războiul de Șase Zile. Totul și-a urmat cursul. Noi nu putem schimba acest lucru, dar ne doare fiindcă poporului Israel îi este negat chiar dreptul la existență. Acel bărbat din Iran spune că al doisprezecelea „madi”, adică mesia al lor, nu poate veni până nu este nimicit Israelul. Dacă auzim acest lucru suntem întristați.

De asemenea papa a spus: „Eu vin ca un german la voi”. Acest papă nu m-a reprezentat pe mine și precis nu i-a reprezentat pe toți germanii. Permiteți-mi să vă spun acest lucru, cu pașaportul german: nicio altă țară din toată Europa nu a primit atâția refugiați cum a făcut-o Germania, dar Germania protestantă, prusacă. Fie că au fost hughenotii, valdenzii sau albigenzii, indiferent cine a fost prigonit în toate țările, ei au găsit un refugiu în țara noastră.

După aceea a venit schimbarea. Spun aceasta foarte deschis: apoi a venit schimbarea și tot Guvernul a fost catolic. Niciun protestant nu a mai fost printre cei 10 oameni cei mai importanți din al Treilea Reich. Fie

Goebbles, Stricher, toți erau catolici și atunci a început necazul. Mai înainte toți și-au găsit refugiu, toți iudeii, toți care au fost persecutați au putut primi refugiu în Germania. Dar deodată totul s-a schimbat.

Cine dorește să primească o privire de ansamblu, la intrare se poate vedea că toate cele 6 lagăre ale morții se aflau în Polonia catolică. Dacă privim în istorie ce fel de persecuție a avut loc și acum din nou Israelul este atât de persecutat.

Ce se va întâmpla cu noi încă nu știm, dar nu ne va merge prea bine până la sfârșit. Frați și surori, prin harul lui Dumnezeu, noi am primit o prioritate deosebită ca să lăsăm totul în seama lui Dumnezeu. El va judeca drept.

Noi am primit porunca să vestim ultimul mesaj, să dăm ultima chemare. Aceasta mă mișcă într-un mod deosebit: toți cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu în acest loc și în toată lumea, toți să înțeleagă că aceasta este ultima chemare. Cine pierde această ultimă chemare și nu permite ca acest Cuvânt să-i vorbească, atunci pe cine vrea să mai învinovățească? Domnul să ne dăruiască harul Său ca toți, tineri și în etate, mici și mari, bărbați și femei, toți să permită ca acest Cuvânt al lui Dumnezeu să le vorbească și ei să știe: „Domnul mă cheamă chiar pe mine personal”.

Frați și surori, noi trebuie să înțelegem că fiecare adunare are scopul ca oamenii să poată avea o trăire cu Dumnezeu. Cu adevărat noi trebuie să ne întoarcem în zilele Bibliei, să ne transpunem în zilele biblice. Nu este suficient să spunem: „când Domnul nostru a fost pe pământ în fiecare adunare s-a întâmplat ceva deosebit și toți cei care au luat parte la acele adunări au putut să vină la El cu toate problemele lor”. Chiar și atunci când Domnul nostru era pe drum și cei care erau orbi L-au chemat, ei și-au primit vederea. Dar aici este un punct: fiecare în parte trebuie să-L cheme pe Domnul. Nu este suficient numai să ne vorbească Cuvântul, ci așa cum este scris și în prorocul Ioel: „*Cine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Noi să nu fim doar niște ascultători, ci să recunoaștem că suntem pierduți și apoi să chemăm Numele Domnului nostru ca să fim salvați.

Dumnezeu într-adevăr S-a descoperit numai în Isus Hristos. El a fost Emanuel – Dumnezeu este cu noi – și ne-a împăcat cu Sine. Suntem mulțumitori pentru că noi am putut auzi, am crezut și am primit acest mesaj al împăcării, al harului, al mântuirii și să-l dăm mai departe. O spun cinstit, dacă unii oameni ascultă acest ultim mesaj și totuși își împietresc inimile lor,

acest lucru este foarte trist. Noi dorim să subliniem de repetate ori: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*”

De asemenea, am pe inima mea ca astăzi să vorbesc despre faptul că Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota, că El a intrat în slavă cu un strigăt de bucurie. El nu a fost trist, ci după ce Și-a vărsat sângele Lui pe crucea de pe Golgota și a isprăvit răscumpărarea, mai întâi El S-a coborât în locurile de jos ale pământului, El a învins moartea și locuința morților, iar a treia zi a înviat din morți. Domnul nostru trăiește și noi putem trăi împreună cu El.

Voi citi câteva versete biblice, ca să avem fundamentul în Cuvânt. Totul trebuie să fie conform Scripturii. În acest loc noi nu credem nicio răstălmăcire, ci noi credem fiecare Cuvânt și acesta ne este descoperit prin Duhul, în adevărata lui semnificație.

În Isaia 42 este scris despre ceea ce va face Domnul nostru când va veni. Tocmai aceasta s-a și întâmplat. Isaia 42 de la v. 1: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)*”. Vers. 3: „*Trestia frântă („țeava frântă” – lb. germ.) n-o va zdrobi și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata („dreptatea” – lb. germ.) după adevăr*”. Apoi în vers. 4 scrie: „*El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdui în legea Lui*”.

Mergem și în Matei 12 unde sunt repetate aceste versete; citim de la v. 17: „*ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)*»”. Vers. 20: „*Nu va frânge o trestie („țeava” – lb. germ.) ruptă și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata („dreptatea” – lb. germ.)*”.

El nu este învinsul, ci este învingătorul! În ochii oamenilor, se părea că la Golgota Domnul ar fi fost biruit, dar așa trebuia să se întâmple. Însă învierea Lui este biruința care a fost necesară peste moarte, peste iad, de fapt, peste tot. Noi știm că răscumpărarea și tot ce aparține de ea, am primit-o prin ceea ce s-a întâmplat pentru noi, dar și prin învierea Domnului nostru. Viața nouă s-a arătat și așa cum este scris: „*până va face să biruie judecata (dreptatea)*”. El a zdrobit capul șarpelui, El a scos boldul morții, El este Biruitorul de pe Golgota și noi putem să ne punem toată încrederea în El.

Dacă mergem în 1 Cor. 15, chiar la sfârșit este vestită biruința, așa cum s-a întâmplat și cum se va mai descoperi. Citim din 1 Cor. 15 de la v. 54: *„Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: «Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!»* Deci, El deja ne-a dăruit biruința prin har. Așa cum Golgota a fost o realitate, tot așa și învierea este o realitate, iar transformarea noastră va descoperi biruința și după aceea nu va mai fi moarte. Este un lucru minunat când citim aceste versete.

Acum urmează ceva și mai minunat: comparația cu ceea ce a fost scris deja în Vechiul Testament despre înălțarea în cer a Domnului nostru. Apoi când Pavel scrie în Noul Testament: *„Aceasta v-o spunem pe baza unui Cuvânt al Domnului”*, atunci undeva trebuia să fi fost scris ceva. Eu mi-am notat, în Psalmi sunt exact 186 citate care sunt scrise și folosite în Noul Testament; 186 citate din Psalmi sunt folosite în diferite contexte, în legătură cu răscumpărarea, cu ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, în Isus Hristos. Totul a fost scris deja. Nu doar în Psalmul 22: *„Dumnezeul meu! Dumnezeul meu! Pentru ce m-ai părăsit?”* Ci și în Psalmul 16.10 scrie: *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”*. Totul a fost scris în Psalmi și, bineînțeles, în tot Vechiul Testament.

Dar cu privire la înălțarea în cer a Domnului nostru, doresc să vă citesc două versete deosebite din Psalmi. Unul este din Ps. 47.5: *„Dumnezeu Se suie cu un strigăt, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței”*¹. Voi citi acest verset pentru toți frații și surorile de pe tot pământul, trebuie s-o spun, în mod deosebit în țările vorbitoare de limbă engleză. Trebuie să citesc acest verset din versiunea în limba engleză pentru ca toți să știe că, în 1 Tes. cap. 4, pentru revenirea Domnului nostru este folosit același cuvânt, așa cum a fost folosit la înălțarea Lui în cer.

Citesc Ps. 47.5 din traducerea engleză pe care a folosit-o și fratele Branham: *„Dumnezeu Se suie cu un strigăt”*. Același cuvânt este scris și în 1 Tes. 4: *„Domnul Se va întoarce cu un strigăt”*. Domnul nostru S-a înălțat la cer cu un strigăt de biruință! Dar încă o dată, pentru toți care vorbesc limba engleză: același Cuvânt pe care Domnul l-a folosit: *„când Domnul va veni cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu”*, același Cuvânt este scris și în Ps. 47: cu același strigăt de biruință va fi înălțat în cer.

---

1 versiunea King James - n.tr.

Același lucru este scris încă o dată în Ps. 68.18: „*Te-ai suit pe înălțime, ai luat robia roabă, ai primit daruri pentru oameni*” și anume darurile Duhului care au fost turnate în ziua Cincizecimii.

Frați și surori – haideți să ținem minte – o spun încă o dată: toți cei care învață că Domnul nostru, conform 1 Tes. 4, „a revenit deja și că acest strigăt de bucurie cu care S-a înălțat în cer” ar fi avut loc deja, așa ceva nu este corect. Mesajul este un lucru și revenirea Domnului este cu totul altceva. Prin mesaj, oamenii sunt chemați afară și pregătiți, sunt aduși în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, dar El va reveni cu acel strigăt. Voi trebuie să o vedeți acum și în Duhul: lucrarea s-a isprăvit, învierea a avut loc. El S-a descoperit ucenicilor Săi și a zis: „*Eu trăiesc și voi, de asemenea, să trăiți*”. Apoi în Apocalipsa: „*Eu am învins moartea, am cheile morților și ale locuinței morților*”. El este Biruitorul de pe Golgota, El S-a înălțat în cer cu un strigăt. Iar Sfânta Scriptură spune că El va reveni în același mod cum a fost înălțat în cer. Așa va reveni, nu că va dura un anumit interval de timp. Biruința lui Dumnezeu s-a descoperit. Răscumpărarea a avut loc. Noi, ca biruitori, putem să contăm pe faptul că și noi vom auzi acest strigăt. Oricine ascultă acum chemarea, prin ultimul mesaj, acela, de asemenea, va auzi și atunci strigătul, când va reveni Domnul.

Haideți să ținem minte aceste cuvinte din Psalmi. Aceasta este o profeție biblică. Duhul lui Dumnezeu a fost peste acești bărbați care au vorbit și au scris prin Duhul ce se va întâmpla. „*Dumnezeu Se suie cu un strigăt, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței.*”

Ne întoarcem la Ps. 68.18: „*Te-ai suit pe înălțime, ai luat robia roabă, ai primit daruri pentru oameni...*”. Da, Biruitorul de pe Golgota. Și biruința Lui este și biruința noastră. De fapt, noi nu avem motive să fim întristați, ci trebuie să-I mulțumim Dumnezeului nostru pentru răscumpărarea încheiată pe crucea de pe Golgota.

În Noul Testament, Pavel a tratat din nou această temă. Fără să mai mergem la Matei 27, mergem direct la Efes. 4. Acolo vedem ce a spus fratele nostru Pavel. Citim Efes. 4 de la v. 8: „*De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor»*”. Aici redarea este corectă: „*a dat daruri*”. Turnarea Duhului Sfânt a avut loc, darurile Duhului Sfânt s-au descoperit în Biserica nou testamentară. La fel, s-a adevărit că aceia care au fost ținuți în paradis ca într-o temniță, toți care au fost ținuți în robie L-au așteptat pe El care a luat robia roabă și ei au înviat împreună cu El. La răstignire a avut loc un cutremur, perdeaua Templului s-a despiciat de sus până jos, mormintele s-au deschis și mulți dintre sfinți – și aici trebuie citit exact – după învierea Lui au înviat; mormintele s-au deschis când a avut loc

răstignirea, dar numai după învierea Lui au înviat împreună cu El. Frați și surori, este important ca noi să citim încet și cu precizie Cuvântul lui Dumnezeu, să-l aprofundăm ca să primim o privire de ansamblu despre ceea ce s-a întâmplat.

Din nou v. 8 din Efes. 4: *„De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor».”* Vers. 9: *„Și acest: «S-a suit», ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile”.*

Și acest Biruitor de pe Golgota, care a făcut răscumpărarea și a confirmat-o prin învierea Lui, despre El este scris în v. 11: *„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători”.* El, care a fost răstignit, El care a înviat, El care a fost înălțat în cer, El este Același care umple tot Universul și toți genunchii vor trebui să se plece înaintea Lui și să mărturisească faptul că El este Domnul.

El, Biruitorul de pe Golgota, este Acela care nu doar a răscumpărat Biserica Lui, ci El a dat slujbele în această Biserică răscumpărată. Și aici avem modelul original: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători. El este Domnul Bisericii, El este Capul ei și noi formăm Trupul Domnului.

În vers. 12 ne este spus pentru ce scop au fost date aceste slujbe: *„pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”.* Toate slujbele pe care le dăruiește Dumnezeu sunt date pentru zidirea Bisericii. Nu există nicio slujbă dată de Dumnezeu pentru ca ceva să fie distrus, ci este doar pentru zidire, pentru întărire, prin harul și prin Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru ce sunt date slujbele? Pentru desăvârșirea Bisericii.

Vers. 13: *„până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos”.* Deci, o lucrare desăvârșită!

Ca toți să o audă încă o dată, în toată lumea. Conform Psalmului 47, Domnul nostru S-a suit la cer cu acest strigăt puternic de biruință. Totul a fost isprăvit! Și tot cu acest strigăt de biruință Se va întoarce ca să-Și ia Acasă Biserica răscumpărată și desăvârșită.

Trebuie să subliniem ce este scris în 1 Ioan 5.4: *„ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră”.* Credința este un dar al lui Dumnezeu care ne-a fost dat prin harul Său. Am înțeles noi cu toții corect acest lucru?

Am spus-o cu un scop: pentru că fratele Branham a spus doar o singură dată: „mesajul este strigătul”. Dar acești oameni nu se întorc la Cuvânt, ci își formează propriile lor învățături și spun: „dacă mesajul este strigătul și Domnul Se coboară cu strigătul, atunci El nu mai este pe tronul de har, ci El S-a coborât și este pe drum”. Nu! Și din nou Nu!

Eu spun astăzi înaintea lui Dumnezeu: mulțumiri pentru acest Cuvânt, pentru Vechiul și Noul Testament, pentru claritatea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Cuvântul Său scump și sfânt și bineînțeles, prin Duhul Sfânt ne-a condus în tot adevărul.

Citim Efes. 4.14: *„ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire”*.

Niciunul care a fost zidit pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos, nu va fi mișcat în stânga și dreapta. Noi ne întoarcem întotdeauna la Cuvânt, fiindcă sămânța Cuvântului rămâne în noi toți. Și noi suntem sfințiți în fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și Cuvântul adevărului ne eliberează.

În 2 Cor. 2.14 ne este spus: *„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi, în orice loc, mireasma cunoștinței Lui”*². Deci, să nu mai fim întristați. Dacă suntem triști, să fim triști pentru cei care trec pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dar noi, personal, prin harul lui Dumnezeu, putem fi bucuroși și să aducem slavă Dumnezeului nostru. Căci așa este corect: nu puterea mea sau puterea ta, ci credința în Isus Hristos cel răstignit, Biruitorul de pe Golgota. Credința este biruința asupra lumii.

Mai departe, în 2 Cor 2.15 este scris: *„În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri?”*. În încheiere acest bărbat mai scrie, în v. 17: *„Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inima curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos”*. Deci, aceeași vestire a aceluiași Cuvânt care a fost vestit la început.

În Apoc. 15 este descrisă toată ceata eliberată, așa cum o cunoaștem din Vechiul și Noul Testament, cum vom fi la marea de cristal. Aici este

---

² *„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care întotdeauna ne conduce la victorie în Hristos și descoperă prin noi în orice loc parfumul cunoștinței Lui”* - trad. Lit. București, 2001

vorba de asemenea despre biruință. Apoc. 15 v. 2 și 3: „Și am văzut ca o mare de sticlă („cristal” – lb. germ.) amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: «Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor³!»”

Va exista această mulțime biruitoare, atât din Vechiul cât și din Noul Testament. În mod deosebit, este important și pentru noi din timpul nostru, după cum este scris aici: „cei care au biruit fiara”, ultima putere mondială. Cine citește în Daniel despre cele patru fiare care reprezentau patru împărății, citește și despre ultima împărăție care se va arăta din nou. Dumnezeu l-a folosit într-un mod deosebit pe fratele Branham ca să ne introducă în toate aceste profeții și simboluri biblice și ne-a vestit cuvântul profetic așa cum l-au vestit ceilalți proroci. Noi trebuie să biruim tot ceea ce este astăzi în sistemul antihrist și trebuie să ieșim afară din tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său, ca să nu fim părtași la păcatele lor. Ei au biruit, sunt biruitori și vor fi pe această mare de cristal, cu alăutele în mâini.

În Apoc. 5 sunt bătrânii cu arfele și alăutele care cântă la deschiderea peceților, dar la sfârșit noi, toți biruitorii vom fi acolo. Nu vom fi de față doar la nunta Mielului, ci vom fi prezenți acolo unde este Domnul nostru, căci așa este scris: „și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (1 Tes. 4.18).

În Apoc. 5 vers. 8 și 9 scrie despre cei douăzeci și patru de bătrâni: „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, din orice limbă, din orice norod și de orice neam»”.

Noi am amintit mai înainte prima făgăduință pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Avraam: „în tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului”. Dacă mergem apoi la Galateni, unde scrie despre sămânța care va veni și sămânța a venit, eliberarea a avut loc, iar Biruitorul de pe Golgota ne-a dăruit biruința. În Gal. 3 citim v. 6: „Tot așa și «Avraam a crezut pe Dumnezeu și credința aceasta i-a fost socotită ca neprihănire»”.

---

3 sau „al sfinților” - n.tr.

Frați și surori, noi am subliniat-o deseori: în Dumnezeu cred mulți, foarte mulți, dar cine Îl crede pe Dumnezeu, cine crede ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, cine crede făgăduințele lui Dumnezeu, pe care le-a dat Dumnezeu?

În vers. 7, scrie: „*Înțelegeți și voi, dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință*⁴. *Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine»*”.

În prima cântare noi am cântat: „Noi venim din est și din vest, venim din sud și din nord”. Frați și surori, o subliniem din nou: există pe pământ această turmă răscumpărată prin sângele Domnului, care respectă Cuvântul lui Dumnezeu în toate situațiile și nu adaugă nicio răstălmăcire, ci lasă și crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu în forma originală și astfel este sfințită prin el.

Deci, biruința Biruitorului este și biruința celor eliberați și mântuiți. Eu am spus-o deseori: învierea Lui este garanția pentru învierea ta și a mea, înălțarea Lui la cer este garanția pentru înălțarea noastră la cer.

Și ce a spus în ultimele versete, din Apoc 3? Citim v. 21: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”. Ce har minunat! Ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă este pentru veșnicie. Noi putem să ne socotim fericiți pentru că putem crede așa cum este scris în Scriptură.

În încheiere, doresc să mă adresez tuturor, de pe tot pământul, dar în mod deosebit celor care vorbesc limba engleză, care vestesc că „Domnul a revenit deja” sau „Se tot coboară, de când răsună mesajul”, acelor doresc să le spun încă o dată: mesajul este un lucru. Acest mesaj premerge cea de-a doua venire a Domnului nostru, dar revenirea Domnului nostru este evenimentul cel mai mare ce va avea loc și este scris: „Căci cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și revenirea Domnului nostru”. „*Atunci, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat*”. Răpirea va fi o realitate, învierea va fi o realitate, transformarea trupurilor noastre va fi o realitate, totul va fi o realitate. Domnul nostru S-a înălțat cu un strigăt și cu același strigăt de biruință Se va întoarce și mai întâi vor învia cei morți în Hristos, apoi noi, care trăim și care vom rămâne până la revenirea Domnului, vom fi transformați.

Totul se va întâmpla așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. În acest loc spunem tuturor, din toată lumea: binecuvântați sunt toți aceia care

---

4 „cei din credință” - trad. KJV și lit. București, 2001

ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, care îl cred și îl păstrează în inimile lor și binecuvântați sunt toți cei care nu permit să fie mișcați în stânga și în dreapta de orice vânt de învățătură. Binecuvântați sunt toți aceia a căror credință este tare și care conduce la biruință. Și aceasta se întâmplă când ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui ne este descoperit prin Duhul.

Dacă voi vă bucurați de aceste lucruri, cum m-am bucurat și eu săptămâna aceasta când am citit toate aceste versete din Vechiul Testament și le-am regăsit în Noul Testament... Noi ne bucurăm de Cuvântul lui Dumnezeu, de claritatea din Cuvântul lui Dumnezeu și suntem mulțumitori pentru faptul că și noi, prin har, putem fi o Mireasă a Cuvântului. Nu suntem mișcați în stânga și în dreapta de orice vânt de învățătură ci, prin harul Lui, rămânem pentru totdeauna ancorați în Cuvântul lui Dumnezeu.

Domnul nostru Și-a vărsat sângele Lui, sângele Legământului cel nou, a luat asupra Lui toate păcatele noastre, a luat asupra Lui chiar și blestemul și a mers în locul nostru pe cruce și a strigat: „S-a isprăvit!” El S-a coborât în locurile de jos ale pământului. Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a înălțat mai presus de ceruri, ca Biruitorul de pe Calvar, ca să umple tot Universul și să locuiască în noi. El poate să descopere biruința Lui prin Trupul Său, în Biserica Lui, ca noi să devenim Trupul Său în care toate mădularele sunt unite. Domnul nu va reșeza doar toate lucrurile, ci va restitui toate slujbele și toate darurile, așa cum a făgăduit El care a spus: „Vă voi restitui toți anii, tot ce ați pierdut în trecut”. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea, acum și în vecii vecilor! Amin! Aminul nu a fost destul de puternic. Amin!

Haideți să ne ridicăm. Poate cele două surori ale noastre vin și ne cântă o cântare de invitație, o cântare în care Domnul nostru să fie lăudat. De fapt, El este lăudat în toate cântările.

Ce înseamnă pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu? Să vă fie descoperite toate legăturile, toate contextele... Lui, Dumnezeului nostru Îi aducem slava în vecii vecilor.

[Surorile cântă o cântare (...)].

Noi cu toții putem să dăm mai departe această ultimă chemare, prin harul Său. Ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște. Toți, dar mai ales aceia care azi au ascultat pentru prima dată Cuvântul în felul acesta, să-și deschidă inimile, să creadă mesajul Evangheliei și să-și pună încrederea lor în Domnul și Mântuitorul nostru care pe crucea de pe Golgota Și-a vărsat sângele Lui și a desăvârșit lucrarea de eliberare și de mântuire. Noi o vom spune de repetate ori: doar acela care a primit viața veșnică poate să trăiască

veșnic. Există doar o singură viață veșnică și aceasta o are numai Dumnezeu, care există din veșnicie în veșnicie. Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.

Noi dorim ca toți aceia care au auzit vestirea Cuvântului să nu fie pierduți, ci să fie mântuiți. Cuvântul să le fi vorbit și ei toți să știe că acest Cuvânt le-a fost adresat lor personal: „acest Cuvânt mi s-a adresat mie. Domnul mă cheamă pe mine”. Atunci se împlinește: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul („putere” – lb. germ.) să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1.12).

Frați și surori, adresez un cuvânt nouă, tuturor: Domnul S-a ridicat la cer cu un strigăt de bucurie. Psalmul 24 s-a împlinit: „*Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei! «Cine este acest Împărat al slavei?» Domnul cel tare și puternic*”, Biruitorul de pe Golgota. Și noi, cu toții, putem primi din toată inima ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, prin harul Său. De asemenea, putem crede fiecare cuvânt, putem aduce la un numitor comun Vechiul și Noul Testament și suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Doresc să subliniez încă o dată: dacă Pavel o spune: „Vă spunem pe baza unui Cuvânt al lui Dumnezeu”, atunci trebuie să existe deja un Cuvânt al Domnului, să fi fost vestit. Numai așa poate să se refere pe el. Noi putem să ne referim la tot Cuvântul lui Dumnezeu, la toate versetele biblice care aparțin unui anumit subiect. Ce har minunat că noi trăim acum în prezența lui Dumnezeu, ca să ascultăm Cuvântul Lui sfânt și scump.

În timp ce ne aplecăm capetele noastre în rugăciune, doresc să întreb: cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Dorim să aducem înaintea Domnului un număr mare de rugăciuni. Dușmanul încearcă din răspuțeri să îngreuneze viața credincioșilor. Pretutindeni sunt probleme și noi vom aduce totul înaintea tronului de har.

Acum pun întrebarea: cine dorește să fie inclus în această rugăciune de încheiere? Ridicați-vă mâinile! Peste tot sunt mâini ridicate. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Vă rog, primiți-o! Domnul nostru a spus după învierea Lui: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii*”. Și „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”. El este astăzi prezent ca să mântuiască, să elibereze, să vindece, să binecuvânteze. El a înviat, El trăiește, El a dovedit în timpul nostru că este Același. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeu nostru! Credeți acum în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru! Credeți în lucrarea încheiată de răscumpărare, credeți că Mielul lui Dumnezeu a luat asupra Sa tot păcatul și prin rănile Lui noi suntem vindecați. Primiți-o acum și vi se va da!

Iubite Domn, Tu ne-ai poruncit să mergem în toată lumea, să vestim Evanghelia. Tu Însuți ai spus: aceste semne vor urma pe cei ce vor crede: în Numele Tău noi să scoatem draci, să punem mâinile peste bolnavi și Tu Îți vei confirma Cuvântul Tău. Te rugăm astăzi, dăruiește eliberare tuturor; eliberare de puterea Satanei, eliberare de toate legăturile pământești. Iubite Domn, încă este scris: „Pe cine îl eliberează Fiul este cu adevărat liber”. Astăzi am auzit Cuvântul Tău, azi credem și Îți mulțumim, fiindcă Tu ai eliberat, ai mântuit, ai iertat și Tu însuți Ți-ai confirmat Cuvântul Tău. Noi Îți mulțumim fiindcă Tu ești Biruitorul de pe Golgota. Prin învierea Ta și prin înălțarea Ta la cer ai dovedit-o. Tu vei reveni ca să-i iei la Tine pe cei biruitori, care au primit har înaintea Ta și în fața Ta. Desăvârșește Tu lucrarea Ta în Biserica Ta. Eu Te rog, din nou, ca toți aceia ce au auzit Cuvântul Tău astăzi aici în acest loc și în toată lumea, să creadă așa cum este scris în Sfânta Scriptură și să primească descoperirea Cuvântului Tău și a voii Tale și să primească toate binecuvântările pe care Tu ni le-ai dăruit prin harul Tău! Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți aducem cinstea, lauda și rugăciunile noastre acum și în vecii vecilor! Amin! Și tot poporul să spună „Amin!”

Fiindcă această cântare este cunoscută în toate limbile, cântăm cântarea „Tu meriți, Tu meriți”. [Se cântă cântarea (...)] Amin. Amin. Luați loc.

Inima îmi este mișcată și sunt mulțumitor că nu există nici măcar o expresie a fratelui Branham pe care noi s-o înțelegem greșit și niciun verset biblic pe care să nu-l fi înțeles. Dumnezeu, prin harul Său, în decursul anilor trecuți, întotdeauna ne-a introdus tot mai profund în Cuvântul Lui. Lui, Dumnezeului nostru credincios Îi aducem cinstea. Toți frații și surorile noastre din toată lumea, în toate popoarele, limbile și națiunile, rămâneți în Cuvânt și în voia lui Dumnezeu. Numai cine este și rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu poate să fie și în voia lui Dumnezeu și doar cine este în voia lui Dumnezeu va fi și în fiecare Cuvânt. Lui, Dumnezeului nostru credincios Îi aducem cinstea.

[Fratele Frank mai amintește câteva saluturi (...)] Vreau să știți că cine este unit cu noi, este unit cu Dumnezeu. Noi vestim numai Cuvântul Lui așa cum am spus și mai înainte.

Noi îi avem pe frații noștri aici și îl rugăm pe fratele nostru Andrei să vină în față. Frate Andrei, te rog vino. El este un bărbat din Ottawa, capitala Canadei. Și el este cea mai importantă persoană din capitală. [Se roagă fratele Andrei (...)]

Amin. Toți putem să spunem „Amin”. Toți putem să spunem binecuvântat să fie Domnul pentru toată credincioșia Lui. Am auzit-o în aceste trei cântări „Maranata!” („Domnul nostru, vino!”). Domnul nostru vine. Toți aceia care au avut probleme, încercări, toți să plece de aici cu o credință puternică că Isus Hristos v-a dăruit tot ce ați avut nevoie. Dumnezeu să binecuvânteze în toate limbile, în toate popoarele și să fie cu noi toți.

Cântăm încă o cântare, „Isus este Biruitorul”. [Se cântă cântarea (...)].

Domnul să binecuvânteze și pe frații și surorile noastre din Edmonton, din British Columbia, în toată Canada, în Statele Unite, în Europa și în toată lumea. Noi suntem uniți cu Domnul și suntem uniți și între noi. Dumnezeu să binecuvânteze într-un mod deosebit pe fratele și sora Kupfer: Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod desosebit! Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți! [...] Amin. Domnul ne-a binecuvântat. Haideți ca și restul serii să rămânem în liniște și binecuvântați. Părinții să aibă grijă de copiii lor și noi toți să plecăm din acest loc în pace. Domnul să fie cu noi până mâine dimineață.

Ai vrut să spui ceva, frate Schmidt? Vino și roagă-te cu noi. Noi vrem să te auzim și pe tine. În locul acesta n-avem nicio formalitate.

[...] Harul Domnului să fie cu voi! Amin.